

Mi querida señorita

Direcció: Fernando González Molina **Guió:** Alana S. Portero (Guió original: Jaime de Armiñán, José Luis Borau) **País:** Espanya **Durada:** 113 min **Any:** 2026 **Gènere:** Drama
Interpretació: Elisabeth Martínez, Anna Castillo, Paco León, Nagore Aranburu... **Música:** Àlex de Lucas, Zahara **Fotografia:** Carlos Rigo **Distribuïdora:** Tripictures **Estrena a Espanya:** 17/04/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

L'Adela, solitària filla única d'una família conservadora, passa els seus dies entre la botiga d'antiguitats familiar i les classes de catequesi que imparteix, marcada per la protecció de la seva mare i el silenci sobre la seva intersexualitat, que desconeix però condiona la seva vida. Una inesperada i bella amistat amb un sacerdot nouvingut, el retorn d'un gran amic de la seva infància i la irrupció d'una dona, la Isabel, provoquen una reacció en cadena que porta l'Adela a un viatge a la recerca de si mateixa, de Pamplona a Madrid, on la identitat necessitarà l'amor i l'ajuda dels altres per revelar-se. (Tripictures)

CRÍTICA

12/03/2026 - Amb la complicitat de Javier Ambrossi i Javier Calvo, Fernando González Molina homenatja el clàssic de Jaime de Armiñán en un al·legat festiu i juvenil, reivindicatiu i orgullosament intersexual

Estrenat mundialment a la secció oficial a concurs del 29è Festival de Màlaga, *Mi querida señorita* és un dels llargmetratges del certamen que més expectació despertava. En primer lloc, perquè es tracta d'una revisió de la pel·lícula que el 1972 li va valer una nominació a l'Óscar a millor film estranger al seu director, **Jaime de Armiñán**, que havia comptat amb un guió coescrit amb un altre geni avançat al seu temps, **José Luis Borau**, i amb un actor rebentataquilles com **José Luis López Vázquez** per encarnar la solterona protagonista; en segon lloc, perquè darrere d'aquesta relectura no només hi ha Netflix, sinó la producció dels nois de moda **Javier Ambrossi** i **Javier Calvo**.

Aquests cineastes –que preparen l'estrena de *La bola negra*– van encarregar a **Fernando González Molina** prendre les regnes de la nova *Mi querida señorita*, operació destinada a un públic jove que, probablement, mai no veurà l'original. El navarrès (que, a més de posseir una reeixida carrera comercial en cinema i televisió, va rodar el 2018 el documental de temàtica gai *The Best Day of My Life*) ha traslladat l'acció de la primera part de la cinta a la seva Pamplona natal –la d'Armiñán i Borau transcorria a Galícia– i ha inclòs en la trama algunes de les seves pròpies vivències com a integrant del col·lectiu LGTBIQ+.

Precisament la lletra I (d'intersexualitat) de les sigles de la comunitat és la que aquí es reivindica gràcies al primer guió de l'escriptora trans **Alana S. Portero** (no us perdeu la seva novel·la autobiogràfica *La mala costumbre*). Però és precisament a l'argument –massa explicatiu, redundat i empatxat de proclames– on flaqueja aquest film que emparenta amb l'esperit festiu d'altres obres sorgides de la productora dels Javis.

En la maniobra, si el 1972 va ser un actor cisgènere l'encarregat d'encarnar la protagonista, ara s'ha optat perquè sigui una persona intersexual la intèrpret principal, la debutant **Elisabeth Martínez**, secundada per noms de pes com **Paco León**, **Anna Castillo** o la nova guanyadora del Goya **Nagore Aranburu**.

El seu argument presenta la jove d'uns 20 anys Adela, solitària filla única d'un matrimoni conservador d'una ciutat de províncies, que passa les tardes a la botiga d'antiguitats familiar, marcada per la sobreprotecció de la seva mare i el silenci sobre la seva intersexualitat, per la qual és discriminada socialment. La seva amistat amb un sacerdot gai, el retorn des de Londres d'un amic i la irrupció en la seva rutina d'una brillant fisioterapeuta lesbiana empenyen l'Adela a un viatge a la recerca de si mateixa, des de Pamplona fins a Madrid, on podrà ser la persona que realment desitja.

Amanida amb picades d'ullet a treballs d'Almodóvar i amb cameos de referents LGTBIQ+ com el músic **Rodrigo Cuevas**, la cantant **La Prohibida** o la mateixa Alana S. Portero, *Mi querida señorita* treu pit com a himne a l'amor propi, necessari per estimar-se a si mateix com s'és veritablement, mentre es narra una història d'amor que no encaixava fàcilment entre les etiquetes antiquades d'una Espanya que, a partir del segle XXI, va començar a acceptar la multicolor diversitat.

Alfonso Rivera - cineuropa.org